

ско званіе въ Римъ, не е можаль да ся
умягчи къ злодѣйцыте, нито съ сжлзы,
нито съ рѣчи, нито пакъ съ пѣры да ся
подкупи, за да ги помалко накаже, или
прости. Той не е былъ природно лютъ,
но отъ ревность тѣ къ правосудіето сви-
рѣпствовалъ е противу сѣкоя неправдѣ.
Запытанъ, защо тѣй немилостиво посту-
па съ сѣднициыте? отговори: „Азъ нечи-
на на Римляныте никакъ обидѣ, кѣто
наказувамъ неправедныто сѣднициы; защо,
моето намѣреніе е да очиста отъ Римъ,
оня киръ, съ когото сѣ го тія сребро-
любцы укаляли, и да отмѣста за человѣ-
цыте, дето сѣ страдали отъ тѣхното ко-
рыстолюбіе.“ Тога е примѣръ достоянъ
за подраженіе, защо не происходитъ отъ
лютость и немилосердіе, но отъ правдо-
любиво сѣрдце. Затова мой сыне, кѣто
пріймишъ послѣ смѣртъ тѣ ми властъ тѣ
наземно то владычество, често испытуй
дѣлата на онія, на които щещъ да вру-
чинъ жезалать на правосудіето, ако ис-
кашъ да е спокоянъ и задоволянъ наро-
дъ, когото ти е Богъ превручилъ. Но-
си бремето, коє то ще Богъ да ти возло-
жи съ славѣ, и гледай да не окаляшъ
престолать на мудрыте, праведныте и